

תפ"ח (מרכז) 11346-11-22 - מדינת ישראל נ' שי סלמי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 11346-11-22 מדינת ישראל נ' סלמי

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמי קובו - אב"ד
כבוד השופט מיכאל קרשן
כבוד השופטת מרב גרינברג

בעניין: המאשימה מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
ע"י

נגד

הנאשם שי סלמי
ע"י עו"ד שירן ברגמן

גזר דין

1. הרשענו את הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, ברצח בנסיבות מחמירות של רעייתו, יפית ז"ל, עבירה לפי סעיף 301א(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"). עוד הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של הצתה, לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות בביתו הקטנה, לפי סעיף 333 + 335(א) לחוק.

2. הנאשם והמנוחה נישאו בשנת 2013 ונולדו להם ארבעה ילדים וביניהם ש' ילידת 2018 ו-ל' תינוק יליד 2021. כפי שנקבע בהכרעת הדין הנאשם חשד מזה זמן כי המנוחה בוגדת בו וידע היטב כי היא רוצה להיפרד ממנו, התכתבויות שמצא במכשיר הטלפון שלה בינה לבין אזרח זר שעבד עמה, איששו את חשדותיו ואף העלו בליבו חשש שבכוונתה לעזוב עם ילדיהם את הארץ. בערב יום הרצח לאחר שהנאשם קרא את ההתכתבויות, התיישב לכתוב מכתב פרידה ארוך ולאחריו גמלה בו ההחלטה לגרום למותה של המנוחה. הנאשם פעל באופן שקול ומיושב, הצטייד בסכין ובמבער בכוונה להמית את המנוחה ולהציתה, נכנס לחדר השינה בו ישנה המנוחה, הוציא את התינוק כדי שלא ייפגע ודקר את המנוחה עשר דקירות בחזה, בבטן ובצוואר. חלק מהדקירות חדרו לריאותיה של המנוחה, גרמו לאיבוד דם רב ולמותה. בנוסף נגרמו למנוחה במהלך האירוע לפחות 11 חתכים ודקירות בידיים. בהמשך, שיסף את גרונה של המנוחה באמצעות הסכין. בשלב זה יצא הנאשם מהחדר, הרים את התינוק מהעריסה כשידיו מגואלות בדם, והורידו לדירת הוריו שמתחת לדירתו. הנאשם חזר לחדר השינה על מנת להשלים את זממו, נעל את הדלת כשהוא בתוכו והצית את המזרן שעליו

שכבה המנוחה, באמצעות המצית והמבער. האש התלקחה במהירות ושרפה את גופתה של המנוחה ואת תכולת החדר. על יסוד ממצאים אלו קבענו כי מכלול הראיות מלמד כי אין לפנינו מעשה המתה ספונטני כגרסת הנאשם, אלא מעשה רצח שקול ומחושב שתוכנן ומומש, לאחר הליך ממשי של שקילה וגיבוש החלטה להמית.

בנוסף הורשע הנאשם כאמור בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לבתו ש' ששהתה בזמן האירוע בקומה מעל הבנויה מעץ, נפגעה משאיפת עשן והובהלה לבית החולים כשהיא סובלת מהרעלת עשן.

טיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה, באמצעות ב"כ רועי לוס, עתרה לגזור על הנאשם בגין הרשעתו בעבירה של רצח בנסיבות מחמירות מאסר עולם, ולעונש מאסר מצטבר בגין העבירות הנלוות. המאשימה עמדה על חומרת מעשה הרצח שגלומה בו מידה רבה של אכזריות ועל הסבל והכאב שנגרמו למשפחת המנוחה ולילדיה. המאשימה הדגישה כי מדובר במעשה הצתה מתוכנן שבוצע לאחר מעשה הרצח, הנאשם גרם למותה של המנוחה אך לא הסתפק בכך ועבר לבצע את השלב השני של תכניתו, הוא הכין את הזירה להצתה, הרחיק את בנו התינוק מהמקום והתכוון להצית את הבית בקור רוח. עוד נטען כי ההצתה גרמה נזק רב לבית ופוטנציאל הנזק לפגיעה בנפש ובגוף ולשלומם של ילדיו והוריו ששהו בבית רב ונפרד מהנזק ממעשה הרצח. **לפיכך עתרה המאשימה למאסר עולם וענישה נוספת בת 3 שנים במצטבר וענישה נלווית.** באשר לפיצוי עתרה המאשימה לפיצוי המרבי בחוק וביקשה כי סכום זה יתחלק באופן שווה בין שישה מוטבים, הורי המנוחה וארבעת ילדיה.

4. **ב"כ הנאשם**, עוד שירן ברגמן, הדגיש בטיעוניו כי הנאשם הודה במיוחס לו והליך ההוכחות היה תמציתי וחסך בזמן שיפוטי. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בעונש מאסר עולם. לשיטתו העבירות הנלוות מהוות חלק אינטגרלי ממעשה הרצח, ולא ניתן לראות בהן מעשים נפרדים. לחילופין עתר לחפיפת עונש המאסר הנוסף למאסר העולם שיוטל על הנאשם כעונש חובה. עוד נטען שהנאשם נעדר עבר פלילי, נפגע קשות מההצתה ואושפז למשך מספר חודשים. אשר לפיצוי, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בפיצוי הנמוך מהפיצוי המרבי.

5. עוד שמענו את אחיה של המנוחה שסיפר על האסון הכבד שניחת על משפחתו, הגעגוע למנוחה, הקושי בגידול ילדיה והתמסרות הוריו שאינם צעירים לגידול הילדים, לדבריו ניהול הליך הראיות והעדר הבעת החרטה של הנאשם העצימו את הקושי והכאב של המשפחה.

6. הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע חרטה וצער על מעשיו, לדבריו המנוחה התעללה בו במהלך שנה וחצי בכך שניהלה רומן מאחורי גבו ותכננה לעזוב את הארץ עם ילדיו.

דין והכרעה

7. "השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעווילתו נוהג" (הש' ע' גרוסקופף בע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל**, פס' 14 (31.1.19)). הנאשם רצח

את יפית ז"ל רעייתו ואם ארבעת ילדיו אך משום שזו בגדה בו וביקשה להיפרד ממנו, הוא גרם למותה של המנוחה באופן נורא, דקר, שיסף, הצית ושרף את גופתה וחפציה כמו שביקש למחות את זכרה, הנאשם לא חס על ילדיו הקטנים שנותרו יתומים מאם, ולא על משפחתו ומשפחת המנוחה שנטלה על עצמה לאחר הרצח את המשימה המורכבת של גידול ארבעת הילדים.

8. הנאשם הורשע ברצח המנוחה בנסיבות מחמירות, רצח שבוצע לאחר שקילה וגיבוש החלטה להמית. מכלול פעולותיו של הנאשם במהלך מעשה הרצח, לפניו ולאחריו מעיד כי פעל בקור רוח מתוך כוונה ברורה לגרום למותה של המנוחה: הנאשם הצטייד בסכין ומבער; הכין את זירת הרצח בכך שהוציא את תינוקם מחדר השינה שבו ישנה המנוחה כדי שלא ייפגע; דקר את המנוחה דקירות רבות ועמוקות שגרמו לה לדימומים קשים ושיסף את גרונה של המנוחה; הוא המשיך בנחישות ובאופן מחושב לפעול בהתאם לתכנית הרצח, נטל את המבער שהביא עמו, שרף את המיטה עליה שכבה המנוחה והצית את החדר. כתוצאה מההצתה שגרמה נזק רב לדירתו ולדירת הוריו, הוצתה הקומה העליונה שבה ישנה בתו בת ה-4, הבת נפגעה משאיפת עשן ואושפזה בבית החולים.

9. הנאשם לא הודה על אתר ברצח המנוחה. בחקירותיו הכחיש את המיוחס לו, במהלך משפטו שינה טעמו והודה ברצח אך טען כי זה בוצע בלהט ויכוח שהתגלע בינו לבין המנוחה ובאופן שאינו זוכר. במסגרת עדותו לא גילה הנאשם אמפתיה או חרטה כנה על מעשיו ולא תפס את עצמו כלל כאדם אלים אלא כמי שרעייתו לא הותירה לו ברירה ואילצה אותו לפעול באלימות כדי למנוע ממנה לקחת את ילדיו. במסגרת דברו האחרון הביע אמנם צער על מעשיו אך בצד זאת המשיך להטיל את האחריות למעשיו על המנוחה, וטען כי התעללה בו והתכוונה לעזוב את הארץ עם ילדיו.

10. **בהתאם למצוות המחוקק אנו דנים את הנאשם בגין רצח המנוחה בנסיבות מחמירות לעונש מאסר עולם חובה.**

11. **אשר לעבירות האחרות בהן הורשע הנאשם**, הנאשם הורשע בעבירת הצתה לפי סעיף 448 סיפא לחוק ועבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שגרם עקב ההצתה הרעלת עשן לבתו הפעוטה שהובילה לאשפוז. המאשימה עותרת לגזור על הנאשם בגין מעשים אלו עונש מאסר בן 3 שנים במצטבר לעונשו, לשיטתה מדובר במעשה מתוכנן ונפרד שבוצע לאחר רצח המנוחה, המעשה גרם סיכון רב לילדיו ולהוריו ששהו בבית ולפוטנציאל נזק רב. ההגנה אינה מתעלמת מחומרת העבירות הנלוות אך סבורה כי הן מהוות חלק אינטגרלי מעבירת הרצח ואין להטיל בגינן עונש מאסר נוסף, ולחילופין שהעונש הנוסף ירוצה בחופף לעונש המאסר.

12. **לאחר שבחנו את מכלול השיקולים מצאנו כי מוצדק בנסיבות העבירות הנלוות בתיק שבפנינו לגזור על הנאשם תקופת מאסר נוספת מעבר לעונש מאסר עולם חובה.** הנאשם ביצע את עבירת ההצתה באופן מתוכנן, לאחר שרצח את המנוחה ביצע פעולות מקדימות להכנת הזירה, הוריד את בנו התינוק לדירת הוריו, שב לחדר השינה והצית את המזרן ועליו גופת המנוחה ואת תכולת החדר. כתוצאה מהמעשים הוצתה גם הקומה העליונה שבה ישנה בתו. בתי המשפט חזרו ועמדו על החומרה היתרה הגלומה

בעבירת ההצתה בשל פוטנציאל הנזק, בעיקר שמדובר במעשה הצתה של בית מגורים שעלול לגרום גם לנזק לגוף ולנפש. "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת ההצתה הנובעת מפוטנציאל הנזק ההרסני הטמון בה לסביבה, לרכוש ולחיי אדם. אין לדעת כיצד תתפשט האש אשר 'דרכה לילך ולהזיק', ובמי תאחז ותפגע בדרך הילוכה הלא צפוי. גם במקרים בהם התכוון המצית לפגיעה אחת, אין בידיו של המשלח אש לשלוט בהשתוללותה, ואף שראשיתה ידועה - אחריתה מי ישורנה." (כב' השופט י' אלרון בע"פ 8622/21 הולר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.2.2022)). מעשיו גרמו לחבלה חמורה לבתו הפעוטה, ולפוטנציאל נזק רב ונרחב. בתו בת ה-4 ישנה באותה עת בקומה העליונה הבנויה מעץ וקלה להתלקחות, בקומה שמתחת שהו הוריו, הנאשם עצמו נכווה קשות בגופו כתוצאה מההצתה ואושפז למשך תקופה ממושכת בבית חולים. אלמלא חילץ אביו של הנאשם את הבת והזעיק את כוחות כיבוי האש, עלול היה להיגרם נזק רב יותר לגוף ולרכוש.

המקרה שבפנינו שונה מעניינו של תפ"ח 31337-11-20 **מדינת ישראל נ' תאג'** (18.6.24), שנדון לפנינו שאליו הפנתה ההגנה. בעניין תאג' (עליו הוגש ערעור הגנה שתלוי ועומד בבית המשפט העליון) הורשע הנאשם ברצח המנוח במהלך עבירת שוד, והמאשימה עתרה לעונש מאסר עולם חובה כמתחייב במקרי רצח לשם שוד, ובדין נמנעה מלעתור לעונש נוסף בגין העבירות הנבלעות במעשה השוד שבנסיבות אותו עניין הפך את המעשה לרצח בנסיבות מחמירות שמחייב לגזור על הנאשם מאסר עולם. לעומת זאת, במקרה הנוכחי, קיימת פגיעה בנפגעת עבירה נוספת (הבת), ויצירת סיכון לפגיעה בנפגעים נוספים.

13. **אשר למידת העונש - המאשימה עתרה להשית על הנאשם תקופת מאסר נוספת בת 3 שנים בגין העבירות הנלוות.** מדובר בתקופת מאסר מתונה מרמת הענישה הנוהגת בעבירות אלו. העונש המרבי הקבוע לצדה של עבירת ההצתה שבה הורשע הנאשם הוא 20 שנות מאסר, רמת הענישה בגין עבירות אלו נעה בין שלוש-חמש שנות מאסר (ראו והשוו ע"פ 4819/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.2022); ע"פ 4706/17 **אלטאהר נ' מדינת ישראל** (29.3.2018); ע"פ 2249/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.11.18)), אף מדיניות הענישה בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות כוללת על דרך הכלל ענישת מאסר ממש. בעתירת המאשימה ניתן משקל משמעותי להרשעת הנאשם בעבירת רצח בנסיבות מחמירות המחייבת הטלת עונש מאסר עולם. **לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים, נסיבות המעשים ופציעתו הקשה של הנאשם, מצאנו להטיל על הנאשם בגין העבירות הנלוות מאסר בן 24 חודשים.**

14. **באשר לשאלת צבירת העונשים -** על דרך הכלל, מורים בתי המשפט על צבירת עונשים במקרים שבהם נלוות לעבירות הרצח עבירות כלפי קורבנות נוספים, אף מקום שחומרתם מתונה יותר.

כך בע"פ 9201/18 **גורבאן נ' מדינת ישראל** (8.6.22) נדחה ערעור הנאשם שהורשע בעבירה של רצח ופציעה בנסיבות מחמירות לצד עבירות נשק ושיבוש מהלכי המשפט. הנאשם רצח לאחר תכנון את המנוח שישב עם חבר בבית קפה בשעת ערב, עוברת אורח שנקלעה למקום נפצעה כתוצאה מהירי פצע שטחי. על המערער נגזר מאסר עולם ו-30 חודשי מאסר

במצטבר לעונשו בגין פציעת עוברת האורח, וכן ענישת מאסר נוספת בגין עבירות הנשק והשיבוש לריצוי בחופף למאסרו. בית המשפט העליון דחה את ערעורו, נקבע כי חומרת העבירה של חבלה בכוונה מחמירה מצדיקה עונש מאסר במצטבר:

"חפיפת עונשים במקרה כזה גם אינה מתיישבת עם עקרון ההלימה שהוא העיקרון המנחה בענישה, משהעונש ההולם מעשים שהביאו לנטילת חיים של קורבן אחד ולסיכון חיי קורבן נוסף ואף לפגיעה פיזית בו, אינו יכול להיות אותו עונש שהולם נטילת חיו של אדם אחד בלבד. טעמים אלו מקובלים עליו וגם אני סבור כי לנוכח חומרת העבירות בהן הורשע המערער ומשיקולי גמול והרתעה - אין להתערב בקביעת בית המשפט קמא כי העונשים יוטלו במצטבר. כל אדם הוא עולם במלואו. בגין פציעתה של זיהיה במהלך האירוע מהירי התועה נגזר על המערער עונש מאסר של 2.5 שנות מאסר בלבד" (שם, פס' 95 לפסק דינו של כב' השופט ש.שוחט)

בע"פ 7567/22 **זגורי נ' מדינת ישראל** (5.1.25) הורשע הנאשם בעבירות של רצח, ניסיון רצח וחבלה בכוונה מחמירה. הנאשם הגיע למסיבת יום הולדת של המנוח, ועל רקע ויכוח עם חברו של המנוח, ירה מספר יריות לעבר החבר בכוונה להמיתו, רצח את המנוח בכך שירה כדור בראשו, וזאת בנוכחות אמו של המנוח, ולאחר שירה כדור לירכה של האם ופצע אותה. על הנאשם נגזר מאסר עולם, בגין יתר העבירות נגזרו על המערער 22 שנות מאסר, 19 שנים במצטבר לעונש המאסר והיתר בחופף לו. הערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחה, חרף טענה של אחידות בענישה (ראו עוד ע"פ 6655/23 **עודה נ' מדינת ישראל**, פס' 34 לפסק דינו של כב' השופט אלרון, 6.10.24);

בתפ"ח (מח' ת"א) 34918-06-18 **מדינת ישראל נ' מאלוק** (14.12.23) הורשע נאשם ברצח שתי אחיותיו ונדון לשני מאסרי עולם, עוד הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שאגב דקירת אחת מאחיותיו פצע את אחיינו. בגין עבירה זו נדון הנאשם למאסר נוסף בן 18 חודשים, חציו במצטבר למאסרו וחציו בחופף לו.

15. אשר על כן אנו סבורים כי מן הדין לגזור על הנאשם ענישה מצטברת בגין העבירות שעבר כלפי קורבנות נוספים.

פיצוי

16. בכל הנוגע לרכיב הפיצוי, תכליותיו של הפיצוי בהליך הפלילי הן, בין היתר, לתת ביטוי והכרה חברתית, במסגרת ההליך הפלילי, למעמדם ולסבלם של נפגעי העבירה, ובמקביל ולהעניק להם סעד מהיר יחסית. במקרה של עבירות המתה, הרי שנפגעי העבירה כוללים את בני המשפחה של מי שהעבירה גרמה למותו. מובן שהדבר אינו שולל אפשרות מנפגעי

העבירה להגיש הליך אזרחי בגין מלוא נזקיהם, ואולם אין בכך כדי לגרוע מתכליותו האמורות של הפיצוי הפלילי (ראו דנ"פ 5626/16 **אסרף נ' טווק** [13.9.17]). לאור הנזק הקשה מנשוא שנגרם למשפחת המנוחה, הוריה, אחיה וילדיה העולה באופן משמעותי על סכום הפיצוי המרבי הקבוע בחוק, הרי מובן הדבר שיש לפסוק את הפיצוי המרבי הקבוע בחוק, בסך של 258,000 ₪. בהתאם לפסיקה, לענין פיצוי עונשי אין מקום להתחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו. הוריה המבוגרים של המנוחה מקדישים את כל עתותיהם לגידול ילדי המנוחה, מדובר בילדים קטנים שחיים בצל טרגדיה נוראה, חלקם נכחו בבית בזמן הרצח ואנו מקווים כי בני משפחת המנוחה, ובעיקר אמה, ימצאו את הכוחות להמשיך ולטפל בילדי המנוחה ומאחלים להם שלא ידעו עוד צער. לבקשת משפחת המנוחה הפיצוי יחולק לששה חלקים שווים ויתחלק בין הורי המנוחה לארבעת ילדיה.

31. לאור כל האמור לעיל, אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

א. בגין עבירת הרצח לפי 300א(א) (1) - **עונש מאסר עולם.**

ב. בגין העבירות האחרות בהן הורשע - 24 חודשי מאסר.

ג. **סך כל ירצה הנאשם עונש של מאסר עולם ו-24 חודשים במצטבר** לו החל מיום מעצרו, 27.9.22

ד. מאסר על תנאי של 18 חודש למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. פיצויים להורי המנוחה ולארבעת ילדיה בסך 258,000 ₪, הפיצוי יחולק לששת המוטבים באופן שווה וישולם עד ליום 1.11.25.

בכל הנוגע לפיצוי לילדים הקטינים, הרי שהסכום יועבר לאימה של המנוחה אשר תחזיק את הכסף בנאמנות עבורם עד אשר יגיע כל אחד מהם לגיל 18, אך תוכל לעשות שימוש בכסף עוד קודם לכן עבור טיפולים לקטינים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ה, 08 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

עמי קובו, שופט, סגן הנשיאה, מיכאל קרשן, שופט

